

Teraz sa budeme zamýšľať nad jednou z najzáhadnejších, ale zároveň najúžasnejších zvestí, ktorá kedy bola oznámená.

Písmo Sväté hovorí o Ježišovi Kristovi ako o niekom, kto mal dve prirodzenosti, to znamená, že ten, kto bol vždy Bohom, sa stal aj človekom. Aj napriek tomu, že nikdy nebudeme schopní pochopiť, ako sa to udialo, môžeme odhaliť dôvod, prečo bolo nutné, aby bol Ježiš Bohom a zároveň človekom.

Potom v šiestom mesiaci bol poslaný anjel Gabriel od Boha do galilejského mesta, ktorému je meno Nazaret, k panne, zasnúbenej mužovi, ktorému bolo meno Jozef, z domu Dávidovho, a meno panny bolo Mária. A keď vošiel k nej anjel, povedal: Raduj sa, obdarená milosťou! Pán s tebou, ty požehnaná medzi ženami! A ona vidiac ho zľakla sa nad jeho rečou a rozmýšľala, aký to má byť pozdrav. Ale anjel jej povedal: Neboj sa, Mária, lebo si našla milosť u Boha a hľa, počneš v živote a porodíš syna a nazveš jeho meno Ježiš. Ten bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho. A Pán Boh mu dá trón Dávida, jeho otca, a bude kráľovať nad domom Jakobovým až na veky, a jeho kráľovstvu nebude konca.

Anjel Gabriel oznámil zvesť o narodení Jána Krstiteľa, ktorý sa mal stať zvestovateľom Ježiša Krista. Kňaz Zachariáš sa dozvedel, že jeho žena Alžbeta porodí toto dieťa. Všimli sme si, aký pochybovačný bol Zachariáš, pretože on a jeho manželka boli starí a Alžbeta bola neplodná.

Prešlo šesť mesiacov a Gabriel je poslaný s inou zvesťou, ktorá sa, po ľudsky povedané, zdala ešte nepravdepodobnejšia. Mal ísť k mladej panne, aby jej povedal, že aj ona bude mať dieťa. Pravdaže, meno panny bolo Mária a bola v tom čase zasnúbená s tesárom Jozefom. Niet divu, že sa Mária zľakla tejto nečakanej návštevy a najmä pozdravu anjela: Raduj sa, obdarená milosťou! Pán s tebou. Mária dostala obrovskú výsadu: mala sa stať matkou dávno zaslúbeného a dlho očakávaného Mesiáša.

Jej bezprostredná reakcia bola zmätočná; jednoducho nevedela, čo si má o slovách anjela myslieť. Potom jej Gabriel vysvetlil cieľ svojho zjavenia sa. Prečítajme si ešte raz prvú časť jeho zvesti: počneš v živote a porodiš syna a nazveš jeho meno Ježiš. V istom zmysle nie je v týchto slovách nič mimoriadne. Rovnako ako akákoľvek nastávajúca matka aj ona by otehotnela, porodila dieťa a dala by mu meno. Ako uvidíme, počatie bolo, samozrejme, zázračné, ale od momentu počatia cez nasledujúcich deväť mesiacov tehotenstva až po samotný pôrod nebolo v tomto procese nič výnimočné. Rovnakým procesom prechádza každá matka.

Toto je veľmi dôležitý fakt, pretože je nevyhnutné, aby sme pochopili, že Ježiš bol človekom úplne. V skutočnosti iba niekto, kto bol plne človekom, mohol urobiť to, čo Ježiš urobil pre ľudstvo. Prečo je to tak? Preto, lebo jedine niekto, kto bol plne človekom, mohol priniesť spásu iným ľudským bytostiam. Bol to človek (Adam), ktorý upadol do hriechu, sú to ľudské bytosti, ktoré sú hriešne, a tak to musel byť človek, ktorý prišiel spasiť hriešnikov. Adam bol zástupcom celého ľudstva, keďže všetci sme jeho a Evinými potomkami. Ježiš sa mal stať zástupcom nového ľudského rodu – všetkých tých, ktorí sú spasení.

A tak, aby mohol byť skutočným zástupcom tohto nového ľudského rodu, Ježiš musel byť človekom a musel prejsť všetkým, čím prechádzajú iné ľudské bytosti. Preto je medzi narodením a smrťou Ježiša Krista obdobie 33 rokov. (Ak sa o tomto chcete dozvedieť viac, odporúčam vám prečítať si druhú kapitolu Listu Židom v Novom zákone). Ježiš bol skutočným ľudským bábätkom a vyrástol, aby sa stal skutočným človekom, aby zažil všetko, čo zažívajú iní muži i ženy, až na jednu obrovskú výnimku: Jeho život bol bez hriechu! To je zásadný rozdiel medzi životom Adama a všetkých nás, ktorí z neho pochádzame, na jednej strane, a životom Ježiša Krista na druhej strane. Tam, kde Adam zlyhal, Ježiš uspel. Bol to dokonalý život Ježiša, ktorý mu poskytol potrebné osvedčenie, aby sa mohol stať Spasiteľom hriešnikov. Bol skutočnou ľudskou bytosťou v plnom zmysle slova, ale on jediný bol dokonalou ľudskou bytosťou.

Prichádzame k druhému výroku anjela: Ten bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho. Už len to, že Ježiš bol dokonalou ľudskou bytosťou, by ho dostatočne kvalifikovalo na veľkého človeka, ale On bol veľký aj v inom zmysle. Bol veľký, pretože bol Synom Najvyššieho. Inými slovami, mal jedinečný vzťah s Bohom; naozaj môžeme povedať, že výraz „Syn Najvyššieho“ má rovnaký význam ako najznámejší výraz „Syn Boží“, ktorý nachádzame vo verši 35.

Nie je prekvapujúce, že Mária bola dosť zmätená týmto zjavením. Nepochybovala o tom, že to, čo jej povedal anjel, je pravdivé, ale nevedela pochopiť, ako môže mať dieťa, keď je panna, preto ho požiadala o vysvetlenie. Vysvetlenie je tajomné a myslím, že ho nikdy nedokážeme úplne pochopiť. Anjel povedal: Svätý Duch príde na teba, a moc Najvyššieho ti zatôni, a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží. To znamená, že počatie tohto dieťaťa sa uskutoční zázračným konaním Ducha Svätého.

Je životne dôležité, aby sme pochopili význam skutočnosti, že narodenie tohto dieťaťa je odlišné od narodenia akéhokoľvek iného dieťaťa. Bolo to absolútne nevyhnutné, pretože ak by bol Ježiš skutočným fyzickým synom Jozefa, zdedil by hriech Adama – inými slovami narodil by sa do tohto sveta s dedičným hriechom tak ako my. A to by ho prirodzene diskvalifikovalo, nemohol by sa stať Spasiteľom hriešnikov. A tak Pán Ježiš Kristus ako vtelený Boh mal čistú bezhriešnu podstatu a ako skutočný človek žil život bezhriešnej poslušnosti od začiatku až do konca. Ako dokonalý človek mohol Ježiš Kristus zastupovať iné ľudské bytosti a zaplatiť za ich hriechy. Ako Boh mal dokonalú, večnú podstatu, čo znamenalo, že bol schopný zabezpečiť večný život.

Ak si myslíme, že toto zvláštne narodenie bola celkom nová myšlienka, prečítam vám slová, ktoré boli prorokované storočia predtým a ktoré nájdeme v siedmej kapitole knihy Izaiáš. Hľa, panna počne a porodí syna a nazve jeho meno Immanuel.

Chápete, čo to znamená pre vás a pre mňa? Znamená to, že máme niekoho, kto je schopný úplne vyriešiť beznádejný problém hriechu. Hriech, to nie je len naše zlé správanie; náš hriech je súčasťou našej prirodzenosti, je súčasťou našej bytosti i všetkých ľudí na svete a dôsledkom nášho hriechu je smrť, odsúdenie a peklo. Ale v osobe Ježiša Krista Boh dal niekoho, kto prišiel zachrániť mužov a ženy od tohto údely. Ježiš, táto požehnaná osoba, žil dokonalý ľudský život na mieste hriešnikov (medzi hriešnikmi), ako Boh však mohol zaistiť večný život. Pre koho to robí? Pre všetkých, ktorí v neho veria – a jedine v neho – na svoju spásu. Spásu človek nikdy nemôže dosiahnuť kvôli svojej hriešnej prirodzenosti a hriešnemu konaniu, ale bola dosiahnutá čistým a nepoškvrneným Synom Božím. Verte v Spasiteľa, verte v neho samotného, a budete naveky spasení.